

גבולות היחידה: פרק ח פסוקים י"א – כ'**נושא היחידה: חיים של ענווה ושליחות****מספר שיעורים: 1****כתבה: נעמה טורם****כללי:**

היחידה שלפנינו עוסקת בהצלחה הגשמית והצבאית של עם ישראל בארץ ישראל והסכנה הרוחנית שההצלחה הזו יכולה לגרום לה.

כמו בפרקים הקודמים גם כאן מזהירה אותנו התורה משכחת ה' ומעזיבת התורה והמצוות שיכולים להביא על עם ישראל גלות. בנוסף לאזהרה הכללית לעם ישראל ישנה אזהרה נוספת המיועד לכל אדם באופן פרטי. זהירות ממידת הגאווה והיצמדות למידת הענווה. ביחידה שלפנינו נלמד מהי ענווה מיתית ואיך היא משמשת כלי בעבודת ה' ובבניין הארץ ויסוד חברה.

פתיחה:

נספר את הסיפור הבא:

לפני שלוש עשרה שנים התחרתה מכבי תל אביב בכדורסל על מקום בפיינלפור של היורו ליג. הקבוצה שאיתה היו משחקי ההכרעה היתה ז'לגיריס קובנה. והמצב היה תיקו בין שתי הקבוצות. מכבי ניצחה שני משחקים וז'לגיריס ניצחה בשני משחקים. במשחק החמישי והמכריע היה מצב הנקודות שתי שניות לפני סוף המשחק יתרון של 3 נקודות לטובת הקבוצה מקובנה. היה די ברור שמכבי הפסידה את ההזדמנות שלה לעלות לשלב הבא. מה כבר אפשר לעשות ב-2 שניות? ואז תראו מה קרה... המורה יקרין את הסרטון הבא:

קישור – נס ז'לגיריס

רק כדי שלא תישארו במתח – מכבי תל אביב עלתה להארכה וניצחה בסופו של דבר במשחק בתוצאה 107:99. הקבוצה עלתה כמובן לפיינל פור והצליחה לזכות באותה השנה בגביע היורו ליג בכדורסל. אבל בואו נחזור רגע לדרכך שארפ, השחקן שקלע את הקליעה שהשוותה את תוצאת המשחק.

מה לדעתכם הוא הרגיש? מה הוא אמר בסוף המשחק? מה הוא חשב על עצמו כשחקן כדורסל? לאיזו הרגשה קליעה כזו יכולה לגרום? הצלחה גדולה יכולה לגרום לאנשים תחושה של גאווה. תחושה שאני בכח ובכישרון שיניתי את המציאות.

האם האדם באמת משנה את המציאות? ומה צריכה להיות ההתייחסות שלנו למצבים בהם אנחנו מצליחים?

עיון בפסוקים:

התלמידים יפתחו חומשים בפרק ח פסוק י"א.

נסביר כי הפסוקים מתארים תהליך בו דבר מוביל לדבר. כשבסופם מתחבא הפיתרון לבעיה שהצגנו קודם.

התלמידים צריכים לשים לב לשלבים שונים של השייכים לתהליך בזמן שהמורה יקריא את הפסוקים.

לאחר הקריאה הראשונה תשנע המורה מהתלמידים את השלבים השונים שהם זיהו בתהליך ותסדר אותם יחד עם התלמידים.

יהיה לאדם טוב

האדם ישכח את ה'

תתפתח אצל האדם מידת הגאווה

האדם לא יכיר לה' טובה על כל מה שנתן לו

מה אפשר לעשות?

להגיד בלב שיש לי כח לעשות חיל – טוב בעולם

לזכור שה' הוא זה שנותן לנו כח לעשות חיל.

דיון בכיתה: הרי זה שאדם יגיד שיש לו כח לעשות חיל יכול להביא אותו למידת הגאווה ולכפירה בטובה של ה'. מדוע זה חשוב בכל זאת?

הרבה פעמים מבקשים מאנשים למלא תפקידים שהם יכולים למלא ובמקום להתגייס

ולעשות את זה הם נמנעים מעשיה בתירוץ שהם לא טובים ולא יודעים. אם אנשים לא

יכירו בכישרונות שה' נתן להם העולם לא יתפתח ולא יתקדם. יותר מזה – זו כפיות טובה

כלפי ה'. הוא נתן לכל אחד מאיתנו מעלות וכישרונות כדי שנעניק מעצמנו שפע לעולם

ובמקום לעשות את זה אנחנו מתחמקים.

תתארו לעצמכם שדרך שארפ, השחקן של מכבי תל אביב, לא היה מנסה לקלוע. מה היה

קורה? האם זה טוב? האם נכון להימנע משימוש בכישרונות שה' העניק לנו?

אז מה בכל זאת עושים? צריך כל הזמן לזכור שמקור כל הטוב שיש לנו הוא הקב"ה.

ראינו שהשלב הראשון בתהליך ההידרדרות שהתורה מתארת הוא שמרוב טוב האדם

ישכח את ה'. התרופה שהתורה מציעה היא שהאדם כל הזמן יזכור את ה' בזכות הטוב

שה' נתן לו.

זוהי הענווה האמיתית – האדם מכיר בטוב שיש בו ובכוחות שיש לו וזוכר כי מקור כל

הטוב הוא הקב"ה.

לסיכום העיון בפסוקים תחלק המורה דף עבודה עם תרשים זרימה המסכם את הפרק.

התלמידים יעבדו בזוגות או בקבוצות.

הצעות להמחשה:

סיפור

סרטון

דף עבודה עם תרשים זרימה.

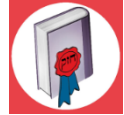
מסרים והפנמה:

- מידת הענווה כמידה מנחה בחיי האדם
- הכרת הטוב לה' שנותן לנו את כל הטוב שבחיינו.
- האחריות של האדם לפעול וליצור בעולם ולהיות צינור של שפע מתוך הטוב שהעניקו ה'

סיכום:

שפע הברכה שה' שולח לנו יכול להיות מכשול או מנוע לצמיחה. אם האדם שוכח את מקור הטוב הוא יכול להגיע למידת גאווה ולכפירה בטובה שה' שלח לחייו. אבל אם אדם מקפיד להשתמש בטוב כדי לעשות טוב לעולם ולא שוכח כי מקור השפע הוא הקב"ה, הוא זוכה לחיות את חייו מתוך ענווה ושליחות ולעשות את רצונו של ה' בכל צעד .

"וְאָמַרְתָּ בְּלִבְּךָ כָּחִי וְעַצְמִי יָדִי, עֲשֵׂה לִי אֶת-הַחֵיִל הַזֶּה וְזָכַרְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הִנְתֵּן לְךָ כֹּחַ, לַעֲשׂוֹת חֵיִל:"

פסוק י"א → האדם צריך לשמור על עצמו לא _____ ולא להפסיק לשמור _____

פסוק י"ב - י"ג → מה יכול לגרום לתוצאה כזו? האדם יצליח _____
פסוק י"ד → איזו מידה לא טובה יכולה להתפתח בליבו של האדם בגלל כל הטוב שיש לו? _____

פסוק י"ד - ט"ז → המידה הזו יכולה לגרום לאדם _____ את ה' ש _____ מארץ _____ ועשה לעם הרבה _____ בשנים בהן היה העם _____ ב _____
פסוק י"ז → אז מה הפיתרון? _____

פסוק י"ז → כדי שאנשים ימשיכו לעשות דברים טובים בעולם, על כל אדם לומר _____ כי יש לו _____ הוא יכול וחייב _____ לעולם בו כולנו חיים. _____ ויכולות שבעזרתם _____

פסוק י"ח → כדי שאנשים לא יהיו גאוותיים בגלל הדברים הטובים שהם עושים, על כל אדם _____ ש _____ נתן לא את הכשרונות והיכולות שלו. _____

הידיעה שיש לי כשרונות ויכולות שבעזרתם אני _____ ושכל הכשרונות והיכולות האלו הם מתנה שנתן לי _____ נקראת מידת ה' _____ שהיא הפוכה למידת ה' _____ שממנה עלינו להיזהר כשאנחנו מצליחים לעשות דברים בעולם בזכות היכולות שלנו.